

Bayram Ali Yusufoglu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

14.11.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bayram Ali Yusifoğlu

1975 Bursa Karacabey doğumlu. İlk, orta ve lise tahsilini Bursa'da, üniversite öğrenimini Ankara Hacettepe Üniversitesi'nde tamamladı. Özel sektörde uzun yıllar yönetici olarak çalıştı. Halen kendi kurduğu firmasında İnsan Kaynakları Geliştirme Eğitimleri vermekte ve danışmanlık yapmaktadır.

Akmasının Dursun

İçimdeki sevgin öyle büyük ki,
Destanlar aşkı yazamaz inan.
Öyle sevdim, öyle bağlandım ki sana,
Seneler sevdami silemez inan

Mutluluktur bu aşkın başı ve sonu,
Ayrılık ve hasret bir yana dursun.
Seninle hayatın her hali güzel,
Yanında saatler akmasın dursun.

Yüreğim bomboştu bir yıl öncesi,
Yalnızlık ekmeğim, suyumdu inan.
Aşkını tattığım o günden beri,
Bu yürek gülşensiz olamaz inan.

Mutluluktur bu aşkın başı ve sonu,
Ayrılık ve hasret bir yana dursun.
Seninle hayatın her hali güzel,
Yanında saatler akmasın dursun.

Bayram Ali Yusifoğlu

Anlat

Canın sıkıldığında, ruhun daraldığında,
Al kalemi eline, anlamlı anlamsız şiirler yaz.
Kalıplara esir etme hissiyatını,
Varsın kafiyen, aruzun, hece ölçün olmasın,
Sen bütün sadelik ve basitliğinle
Gönlünün derinliklerinden çağlayan,
Acı, gözyaşı ve mutluluklarının sindiği
Kelimelerinle doldur sayfalarını.
Gecenin karanlığını, gündüzün aydınlığını anlat.
Aşklarını, ayrılıklarını mesela,
Acılarını ve pişmanlıklarını,
Arada bir kahkahalarını,
Kimsenin göremediği, kimseye göstermediğin
İçine akıttığın gözyaşlarını anlat.
Boğazında düğümlenenleri dök mısralarına.
Bir anne şefkatiyle saçlarını okşayan rüzgârları,
Mevsimi hazanda yaşadığın hüznü anlat.
Sahipsizliğini, kimsesizliğini,
Dünyanın bütün çürümüşlüğüne,
İnsanların onulmaz güvenilmezliğine rağmen
İçinde yaşattığın umudu anlat.
Kazandıklarını, kaybettiklerini,
Dostlarını, düşmanlarını,
Başarılarını ve yenilgilerini,
Ve her yenilgiden sonra
Yeniden nasıl doğrulduğunu anlat.
Gururlarını, utançlarını,
Vedalarını, vuslatlarını,
Sevinçlerini ve korkularını,
Ve korkularından nasıl kurtulduğunu anlat.
Emekleyerek başladığın
Yaşam denilen maceralı yolculuğunu,
Acemiliklerini, tecrübelerini,
Bilgisizlik ve cahilliklerini,
Şimdi olsam yapmazdım dediklerini anlat.
Dünyada seni mutlu eden olayları,
Gönlünün kıpırdadığı ilk anları,
Sevgiliye verdiği ilk buseyi,
İlk evladını kucağına aldığında yaşadığın heyecanları anlat.
Küçük bir çocukken taşıdığın,
Büyüdükçe kaybettiğin masumiyetini,
İnsanlara ardına kadar açtığın kalbini,
Karşılık beklemeden yaptığın iyilikleri,
Ve iyilik yaptıklarından yediğin tekmeleri anlat.
İnsanların büyüdükçe acılarının da büyüdüğünü,
Mutluluğun hep uzanamayacağı ufuklarda olduğunu,
Hayatını boş hülyalarla nasıl boşa harcadığını anlat.
Anlat, anlat, anlat,
Ruhun süzölsün, gönlün çözölsün,
İçindeki yükler bir bir dökölsün.
Kimseye değil, kendine anlat.
Canın sıkıldığında, ruhun daraldığında,

Al kalemi eline, anlamlı anlamsız Őirler yaz.
İyi gelecek bak, gÖreceksin.

Bayram Ali Yusifoğlu

Aşk

Kuruyan toprağın yağmura hasreti,
Seven gönüllerin çilesidir aşk.
Sevdadan tükenen, kesilen sesi,
Bitmeyen gecelerin nöbetidir aşk.

Ne çıkar laleler, güller açmasa,
Yeşeren ümitlerin baharidir aşk.
Ne çıkar bahtında vuslat olmasa,
Ölümsüz sevdaların mahyasıdır aşk.

İçinde kopan fırtınaları susturan,
Lâl olan dillerin haykırışıdır aşk.
Uçsuz bucaksız ummanlarda kaybolan,
Divane gönüllerin pusulasıdır aşk.

Ayrılık, hüzün, hasretle biten sonların,
Dillerden düşmeyen şarkısıdır aşk.
Uzayan, kıvrılan, bitmeyen yolların,
Saatleri yıla döndüren zamanıdır aşk.

Yuvasına varmak için çırpınan,
Göçmen kuşun kanadında dermandır aşk.
Mazide kalan anıları canlandıran,
Tarifsiz bir duygu, heyecandır aşk.

Son nefes verilmeden uğranan,
İssızlık ortasında duran handır aşk.
Karanlık geceleri aydınlatan,
Yıldızların düştüğü andır aşk.

Bayram Ali Yusifoğlu

Divane Gönlüm

Baharları beklerken tükendi ömrün,
Rüzgârlarda savrulan yaprağa döndün,
Aşk, ihanet, entrika hepsini gördün,
Ne kışlar geçirdin be divane gönlüm.

Hasretler bitmedi, gelmedi vuslat,
Derdinin üstüne durmadan dert kat,
Bir kez olsun yüzüne gülmedi hayat,
Ne yıkımlar yaşadın be divane gönlüm.

Dalgasız deniz gibi durgun olmadın,
Doğru mu, değil mi hiç bana sormadın,
Köhne bir kayıktın deryalara yol aldın,
Ne fırtınalar atlattın be divane gönlüm.

Taşıdığın kederler hep boyunu aştı,
Gözyaşların sel oldu, nehirlerle karıştı,
Yüreğin tarifsiz acılarla tanıştı,
Ne zehirler tattın be divane gönlüm.

Ömründe bir kere güneş doğmadı,
Dostların derdin ne diye sormadı,
Gideceğin yerin, yolun kalmadı,
Ne engeller aştın be divane gönlüm.

Derdini daima kalbine gömdün,
İçin kan ağlarken yalandan güldün,
Saman alevi misali parlayıp söndün,
Ne çileler çektin be divane gönlüm.

İnsan kaderinde olanı yaşar,
Gönülden gönüle ırmaklar coşar,
Kedi ulaşamadığı ciğere koşar,
Ne diyarlar dolaştın be divane gönlüm.

Bayram Ali Yusifoğlu

Düşürdün Seni

Maziye dönüp de artık bakamam,
Geçtiğim yolları tekrar aşamam,
Sensiz bir dünyada sanma yaşamam,
Gözümden, gönlümden düşürdün seni.

Çocukça sevdim, sevildim sandım,
Şahteymiş gülüşlerin, işvene kandım,
Her şey bir hülyaymış şimdi uyandım,
Gözümden, gönlümden düşürdün seni.

Cefanı yıllarca kalbimde taşıttın,
Hakkını yiyemem mutlulukta yaşattın,
Karanlıklar içinde yapayalnız bıraktın,
Gözümden, gönlümden düşürdün seni.

Hasretler vuslata döner diye bekledim,
Derdimin üstüne dertlerini ekledim,
Ömrümde kimseyi senin kadar sevmedim,
Gözümden, gönlümden düşürdün seni.

Sen benim gönlümde nadide bir çiçektin,
Dünyamı aydınlatan eşsiz bir melektin,
Mutluluğa kanat açan rengârenk kelebektin,
Gözümden, gönlümden düşürdün seni.

Bayram Ali Yusifoğlu

Halep

Halep'te kurulan musalla taşında,
Müslümanlık uzanmış, bin parça yatıyor.
Şırtlanlar kümesi saf tutmuş başında,
İnsanlık Güneşi Suriye'de batıyor.

Aralıksız sürerken kuşatması Haleb'in,
Cennet kokan çocuklar, cehennemi yaşıyor.
İnsanlıktan nasipsiz esed denen katilin,
Zulmünden yanan canlar milyonları aşıyor.

Ehli Salip azmetmiş, Hilâl'i yeryüzünden silmeye,
Hastane, okul, cami ayırmadan vuruyor.
Kâfirler ordusu göz dikmiş Mübarek Kâbe'ye,
Sıradaki İslam yurdunun plânını kuruyor.

Ekmezsiz, susuz, ilaçsız direnirken din kardeşi,
Ümmeti Muhammed uykuda, sadece seyrediyor.
Kur'an'ı Azimüşşan farz kılmışken Cihadı,
Yolladığı üç kuruşluk yardımla vazife yaptım zannediyor.

Bombalar altında inim inim inlerken mazlumlar,
Ahlar, feryatlar, figânlar Arş-ı Alâ'yı titretiyor.
Kaderinin gayretine bağlı olduğunu unutan Müslümanlar,
İmanın en zayıf noktasında, gökten Ebabil bekliyor.

Şeytanla aynı sofraya oturmuş Acem,
Mezhep oyunlarıyla tefrika saçıyor.
Ezilenlerin bânisi, gür sesi Büyük Türkiye'm,
İslam Sancağı elinde yine, bin bir meşakkâtle Vahdet'e koşuyor.

Bayram Ali Yusifoğlu

Hayat

Hayat bazı şeyleri tam verir,
Eksik bırakır en ihtiyacın olanı:
Huzura muhtaca; zenginlik,
Fakirlik çekene; mutluluk.
Eksik yanını ömür boyu aratır;
Maceradan maceraya koşarsın,
Hengâmeler içinde yaşıyorum sanırsın.
Saatler günleri, aylar yılları kovalar,
İçindeki yaşam arzun durmadan solar.
Bir ömür bitmez görünse de gözüne,
Anlarsın bir an gibi kısa olduğunu.
Çocukluk, gençlik, yaşlılık derken,
Bir bakmışsın gelmiş ömrünün sonu.
Keşkelerin bitmez, ahlar düşmez dilinden,
İş işten geçtikten sonra, artık ne gelir elinden.

Bayram Ali Yusifoğlu

Herşeyim Sensin

Kuruyan gönlümün ab-ı hayatı,
Ümidim, emelim, her şeyim sensin.
Karanlık gecemin pür nur sabahı,
Gündüzüm, güneşim, her şeyim sensin.

Yüzünü görünce gönlüm şenlenir,
Gözümün nuru, her şeyim sensin.
Zülfünün teline canlar verilir,
Canım, cananım her şeyim sensin.

Değersiz ömrümüm eşsiz manası,
Sebebim, varlığım, her şeyim sensin.
Günahkâr ruhumun Hakk'a duası,
Nefesim, dermanım, her şeyim sensin.

Lâl olmuş dilimin sesi, avazı,
Feryadım, figânım, her şeyim sensin.
Dört mevsim kışımın baharı, yazı,
Hayatım, sevincim, her şeyim sensin.

Titreyen kalbimin tasası, gamı,
Emeğim, gayretim, her şeyim sensin.
Bitmeyen yolumun en son durağı,
Kolum, kanadım, her şeyim sensin.

Bayram Ali Yusifoğlu

Millet Eğilmez Türkiye Yenilmez

Abdest alıp tevekkülle bilinmeze çıkanlar,
Başkomutan çağırınca kıyamlara koşanlar,
Ay yıldızlı Al Bayrağı kefen yapıp saranlar
Oldukça; Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

Ömer Halisdemir'leri doğuran mukaddes analar,
Hamurunu vatan aşkıyla yoğuran şerefli babalar,
Gözünü kırpmadan şehadete koşan kahramanlar
Oldukça; Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

Paletlerin önüne korkusuzca yatanlar,
Beş dakikada tankların icabına bakanlar,
Çatılarda uçak, helikopter kovalayanlar
Oldukça; Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

İş makineleriyle yollara barikatlar kuranlar,
Tarladaki hasadını hiç düşünmeden yakanlar,
Allahüekber nidalarıyla ölümleri korkutanlar
Oldukça; Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

Anasından süt değil vatan sevgisi emenler,
Dönmeyi düşünmeden ebedlere gidenler,
Anadan, yardan, evlattan vaz geçenler
Oldukça; Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

Kundaқта bebesi, cephe yolunda Nene Hatunlar,
Sancağına göklerde burç arayan Ulubatlı Hasanlar,
Gemileri karadan yürüten Evladı Fatihanlar
Oldukça; Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

İlmek ilmek sevgi dokuyan Yunuslar,
Asırları aydınlatan Yesevi, Hacı Bektaşlar,
Dar gününde omuz veren gardaşlar
Oldukça; Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

Ülkemi Alem-i İslam'ın son kalesi bilenler,
Yaradan'dan ötürü birbirini sevenler,
Gece gündüz demeden mücadele edenler
Oldukça; Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

İlim, fen, edep, ahlâk zırhı ile kuşananlar,
Kendinden geçip millet için yaşayanlar,
Hz. İbrahim'in ateşine su taşıyanlar
Oldukça; Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

Kur'an'ı özümseyip her emrine uydukça,
Alemlere Rahmet'in çizgisinde durdukça,
Kalplerimiz imanla hep birlikte vurdukça,
Delinse yer, çökse gök
Millet eğilmez, Türkiye yenilmez.

Bayram Ali Yusifoğlu

Olsun

Hayattan hiçbir zaman
büyük beklentilerim olmadı benim.
Karun gibi zenginlikler istemedim Tanrı'dan.
Herkes gibi sıradan olmaktı dileğim.
Güler yüzlü eşim olsun,
neş'eyle koşuşturan çocuklarım.
Maddi sıkıntılar yaşansa da arada bir;
Bitmeyen umudumuz, sarsılmayan bağlılığımız olsun.
Bir kereye mahsus yaşantımız;
bin bir renkli çiçeklerle dolsun.
Günlerimiz yıl gibi uzun geçsin birlikte,
ayrılık ve hasretler an gibi kısa.
Kara kediler girmesin, giremesin aramıza.
Aklımızda ve gönlümüzde;
asırlık bilgelerin irfanı hayat bulsun.
Yer sofrasında oturalım iki büklüm,
Bir lokma kuru ekmeği bölüşelim zararı yok.
Pencerelerde eski desenli perdeler,
bir bacağı kırık karyolamız olsun,
Ninemden yadigâr yorganlarla örtünelim.
Uzun kış gecelerinde sobanın başında, kestane pişirelim.
Bitmesin sohbetlerimiz,
aynı şeyi kırk defa anlatsak ta birbirimize sıkılmayalım.
Kar, tipi, tufan savururken dışarda,
sevdamızın ateşi kavursun içimizi.
Duvarda asılı gaz lambasının
şavkı vursun yüzümüze, gönlümüz aydınlansın.
Bitmeyecek sandığımız kışın ardından
kırlarda dolaşalım el ele,
Baharın coşkusu paylaşıalım.
Dertlerimiz ne kadar büyük olsa da;
Dağları aşacak dermanımız olsun.
Pişmanlıklar dağlamasın sinemizi,
Yapamadıklarımızdansa,
varsın yaptıklarımızdan pişmanlık duyalım.
Bedenimizi harabeye çevirse de zalim yıllar
gönlümüz hep genç kalsın.
Alnımızda beliren derin çizgiler
dürüst bir yaşantının nişanesi olsun.
İyilikler biriktirelim kahpe dünyaya inat,
sevelim, sevilelim.
Yastığa koyunca başımızı vicdanımız rahat olsun.
Dünyanın yükü altında ezilsek de ses etmeyelim.
Lâl olan dilimiz sussun, kalbimiz haykırınsın sükûtumuzu.
Nerede bir zulme şahitlik etsek,
sıradağlar gibi karşısında duralım.
Zalimler düşmanımız,
mazlumlar yoldaşımız olsun.
Doğarken açılan hayat defterimiz,
şerefli bir maziyle son bulsun.

Bayram Ali Yusifoğlu

Sarıl

Karanlık sarmışsa bugün alemi İslam'ı,
Kur'an'ın tertemiz nuruna sarıl.
Kardeş kardeşe doğrultmuşsa silahı,
Ümmetin yıkılmaz birliğine sarıl.

Kararmışsa, titremiyorsa vicdanlar,
Yetimi okşayan ellere sarıl.
Aslan yavrusu doğurmuyorsa analar,
Fatihler yeşerten toprağa sarıl.

Dağlara kaçmışsa sükût olan ahlâkın,
Yunuslar büyüten dergâha sarıl.
Kalmamışsa ümidin, tükenmişse takâtın,
Miraca yükselten namaza sarıl.

Düşmanlar sarmışsa dört bir yanını,
Memleket kurtaracak silaha sarıl.
Yaslayacak dost bulamamışsan başını,
Kadere yol çizen gayrete sarıl.

Gözleri ufukta bekliyorsa mazlumlar,
Yelkenleri dolduran rüzgâra sarıl.
Kadın, yaşlı, çocuk ölüyorsa masumlar,
İlayı Kelimetullah aşkına sefere sarıl.

Daha kök salmamışsa ulu çınarın,
Şeyh Edebali'nin sözüne sarıl.
İhanet, kan, gözyaşı olmuşsa sabırın,
Kelleyi gövdeden ayıran kılıca sarıl.

Böyle gelmişse de böyle götürme,
Tarihler yazdıran imana sarıl.
Ölmeden son nefer bu davayı bitirme,
Öl de kefen bildiğin bayrağa sarıl.

Bayram Ali Yusifoğlu

Şiir Yaz

Canın sıkıldığında, ruhun daraldığında,
Al kalemi eline, anlamlı anlamsız şiirler yaz.
Kalıplara esir etme hissiyatını,
Varsın kafiyen, aruzun, hece ölçün olmasın,
Sen bütün sadelik ve basitliğine
Gönlünün derinliklerinden çağlayan,
Acı, gözyaşı ve mutluluklarının sindiği
Kelimelerinle doldur sayfalarını.
Gecenin karanlığını, gündüzün aydınlığını anlat.
Aşklarını, ayrılıklarını mesela,
Acılarını ve pişmanlıklarını,
Arada bir kahkahalarını,
Kimsenin göremediği, kimseye göstermediğin
İçine akıttığın gözyaşlarını anlat.
Boğazında düğümlenenleri dök mısralarına.
Bir anne şefkatiyle saçlarını okşayan rüzgârları,
Mevsimi hazanda yaşadığın hüznü anlat.
Sahipsizliğini, kimsesizliğini,
Dünyanın bütün çürümüşlüğüne,
İnsanların onulmaz güvenilmezliğine rağmen
İçinde yaşattığın umudu anlat.
Kazandıklarını, kaybettiklerini,
Dostlarını, düşmanlarını,
Başarılarını ve yenilgilerini,
Ve her yenilgiden sonra
Yeniden nasıl doğrulduğunu anlat.
Gururlarını, utançlarını,
Vedalarını, vuslatlarını,
Sevinçlerini ve korkularını,
Ve korkularından nasıl kurtulduğunu anlat.
Emekleyerek başladığın
Yaşam denilen maceralı yolculuğunu,
Acemiliklerini, tecrübelerini,
Bilgisizlik ve cahilliklerini,
Şimdi olsam yapmazdım dediklerini anlat.
Dünyada seni mutlu eden olayları,
Gönlünün kıpırdadığı ilk anları,
Sevgiliye verdiği ilk buseyi,
İlk evladını kucağına aldığı anda yaşadığın heyecanları anlat.
Küçük bir çocukken taşıdığın,
Büyüdükçe kaybettiğin masumiyetini,
İnsanlara ardına kadar açtığın kalbini,
Karşılık beklemeden yaptığın iyilikleri,
Ve iyilik yaptıklarından yediğin tekmeleri anlat.
İnsanların büyüdükçe acılarının da büyüdüğünü,
Mutluluğun hep uzanamayacağı ufuklarda olduğunu,
Hayatını boş hülyalarla nasıl boşa harcadığını anlat.
Anlat, anlat, anlat,
Ruhun süzölsün, gönlün çözölsün,
İçindeki yükler bir bir dökölsün.
Kimseye değil, kendine anlat.
Canın sıkıldığında, ruhun daraldığında,

Al kalemi eline, anlamlı anlamsız Őirler yaz.
İyi gelecek bak, gÖreceksin.

Bayram Ali Yusifoğlu

Türkiye'm Şahlan

Türküyle, Kürdüyle, Lazıyla, Çerkeziyle, biriz, bütünüz,
Ünü kıtaları aşmış bayrağımızın gölgesinde hürüz.
Renklere aşınayız, saygılıyız, çeşidimiz çok,
Kürt'ten Türk'e, Laz'dan Çerkez'e hiçbir farkımız yok.
İnsanlığın yoğrulduğu bu coğrafyada kesişti yollarımız,
Yoklukta, varlıkta, hüzünde, sevinçte birleşti kollarımız.
Ehli İslam ümitle, heyecanla gözümüze bakıyor,
Memleketim tek yürek, geleceğe koşuyor.

Şahlan Ey Türkiye'm yolun açık, aydınlık olsun,
Asya, Avrupa, Afrika, tüm dünya huzur bulsun.
Her inişin bir çıkışı var, artık sıra çıkışta,
Lanetli zincirleri sök at, zafer senin bu yarışta.
Allah utandırmasın, yolundan ayırmasın,
Nesli Asımı yüceltsin, milletlere baş yapsın.

Bayram Ali Yusifoğlu

Vatan Bekliyor

Issız gecelerin zifiri karanlığında,
Aşılmaz dağların soğuşu, ayazında,
Kavuran güneşlerin en sıcakında,
Elleri tetikte, gözleri ufukta,
Aslan yürekli, bükülmez bilekli,
Asker Mehmetlerim vatan bekliyor.

Ana, baba, yar, memleket hasreti yüreğinde,
Evladının kokusu tüter burnunun direğinde,
Vuslata ermenin can yakan bilinmezliğinde,
Elleri tetikte, gözleri ufukta,
Aslan yürekli, bükülmez bilekli,
Asker Mehmetlerim vatan bekliyor.

Birkaç saat önce sevdiğiyle konuşmuş,
Hazırlığı bi tamam intikale koyulmuş,
Ayyıldızlı Al Bayrağa gönülden vurulmuş,
Elleri tetikte, gözleri ufukta,
Aslan yürekli, bükülmez bilekli,
Asker Mehmetlerin vatan bekliyor.

Sırt çantasında gıdadan çok mühimmat,
Bir tas sıcak çorba bulunmaz fırsat,
Hudutlarda kuş uçmaz, çelikten bir hat,
Elleri tetikte, gözleri ufukta,
Aslan yürekli, bükülmez bilekli,
Asker Mehmetlerim vatan bekliyor.

Sen sıcak yatağında mışıl mışıl uyurken,
Sevdiğinle el ele köşe bucak gezerken,
Hayatını eksiksiz tam tamına yaşarken,
Elleri tetikte, gözleri ufukta,
Aslan yürekli, bükülmez bilekli,
Asker Mehmetlerim vatan bekliyor.

Devlet, millet uğruna ömrünü adayan,
Şehadet makamına gönlünü bağlayan,
İmkânsızlıklar içinde dahi asla yılmayan,
Elleri tetikte, gözleri ufukta,
Aslan yürekli, bükülmez bilekli,
Asker Mehmetlerim vatan bekliyor.

Kara, deniz, hava, jandarma,
Türk askeri tek yürektir daima,
Karada, denizde, havada,
Her zaman ve her şartta,
Elleri tetikte, gözleri ufukta,
Aslan yürekli, bükülmez bilekli,
Asker Mehmetlerim vatan bekliyor.

Bayram Ali Yusifoğlu

Yakındır

Kara bulutlar sarsa da bu aziz vatani,
Güneşlerin doğması yakındır.
Katran karası geceler kaplasa da her yanı,
Şafakların sökmesi yakındır.

Kekik kokan dağlarında gezen çakalları,
Kartalların parçalaması yakındır.
Kahpe tuzaklar kuran sırtlanları,
Aslanların boğazlaması yakındır.

Üzüntü, gam, öfke dolu sinelere,
Rahmet-i İlahi'nin esintisi yakındır.
Yeise düşmüş, kavrulan hanelere,
Zaferlerin coşkusu yakındır.

Otuz yıldır süren bu ihaneti,
Asker Mehmedim'in bitirmesi yakındır.
Etek, fistan giyen kalleşleri,
Polisimin cehenneme göndermesi yakındır.

Yetim kalan Şehidimin yavrusuna,
Bir olan Allah'ın himayesi yakındır.
Şehadete eren evladın anasına, babasına,
Hazreti Peygamberin duası yakındır.

Ey ezelden gelip ebede yol alan Yüce Milletim!
En zayıf anında bile vatanını çiğnetmedin.
Ay yıldızlı Al Bayrağını göklerden indirtmedin.
Minarelerinden Ezan-ı Muhammedi'yi dindirtmedin.
Üzülme! Yolun Hak Yolu. Adli İlahi yakındır.

Bayram Ali Yusifoğlu

Zamane Çocukları

Giyim, kuşam yerinde,
Ayfon6 elinde,
Dolar, yuro cebinde,
Zamane çocukları.

Kulakları küpeli,
Tırnakları ojeli,
Saçları jöleli,
Zamane çocukları.

Pantolonlar daracık,
Etekleri kısacık,
Konuşmalar vıcık vıcık,
Zamane çocukları.

Gam, tasa yok,
Hevesleri çok,
Karınları tok,
Zamane çocukları.

Mersedese binerler,
Markaları giyerler,
Hamburgeri severler,
Zamane çocukları.

Bugünleri yaşarlar,
Disko, bar koşarlar,
Gerçeklere şaşarlar,
Zamane çocukları.

Parayı babadan alırlar,
Hiç bitmeyecek sanırlar,
Ünlüleri tanırlar,
Zamane çocukları.

Sesli harfi unuttular,
Sözlükleri kuruttular,
Konuşmaktan soğuttular,
Zamane çocukları.

Fayse resim atarlar,
Vatsaptan yazarlar,
Yutubtan bakarlar,
Zamane çocukları.

AVM'den çıkmazlar,
Gece 3'ten önce yatmazlar,
Büyükleri saymazlar,
Zamane çocukları.

Çalışmayı sevmezler,
Peynir, ekmek yemezler,

Köklerini bilmezler,
Zamane çocukları.

Sabır, sebat ne ola,
Koştururlar sağa, sola,
Ellerinden düşmez kola,
Zamane çocukları.

Gecelere akarlar,
Gündüzleri yatarlar,
Magazine bakarlar,
Zamane çocukları.

Markalarda yarışır,
Ota, hapa alışır,
Dinlemeden konuşurlar,
Zamane çocukları.

Bayram Ali Yusifoğlu